

minutias, imo vel specificas omnium objectorum proprietates tam exacte referret, ut veram jurares carnem, capillos, linteamina, vestes, et in ipsa mappa modulos deprehendas textorios inque tapetibus quasi colores discernas, nec oculos facile ab obtutu tot unius operis miraculorum queas divellere. Ista autem, ut vere et citra omnem assentandi fucum dicere valeam, Nobilissimus Dominus Carolus praestitit, qui rarissimum hoc opus chalcographicum e technophylacio suo celebratissimo in hunc finem mihi exhibuit, ut debito illius hoc loco fieri posset mentio.

[*Petrus du Puis, Monfeortensis, Pictor Regius Academicus.¹⁶⁰⁷] Ipse autem Petrus Puteanus, de cuius Effigie supra injecimus mentionem, inter Pictorum antesignanos locum procul dubio haud infimum obtinet, cum alias tam singulari Artificis nostri cura in publicum minime fuisset productus. Quamvis autem exactiorem de ipso notitiam hactenus nondum sim adeptus. Inter coeteros tamen, quorum historiam Parisiis adhuc expecto, Appendixis loco a me pro merito similiter commemorabitur.

XVII. *Edelinkius,¹⁶⁰⁸ Chalcographus Parisiensis. Suum pariter inter Artificum consummatorum seriem optime meretur locum, testantibus non omnibus tantum Artis peritis, sed ipsis ejusdem operibus. Ut enim unicum hic tantum allegem exemplum, e supra jam commemorata Brunii pictura, cuius partem iste duobus foliis forma regia majoribus in aere exhibuit, de Alexandro scilicet Darii matrem atque uxorem in tentorio clementissime excipiente,¹⁶⁰⁹ hic sane non in imaginibus tantum, sed et vestibus, subdialibusque omnibusque requisitis aliis omnia praestitit quaecunque hac Arte ullatenus praestari queunt. Et sic omnia quoque ipsius opera alia eadem gaudent perfectione.

XVIII. *Audranus,¹⁶¹⁰ Claudi supradicti filius, patre suo longe excellentior, prout opera ejus testantur plurima. Prae coeteris autem historiae quaedam Bruniana typis aeneis ab hoc expressae, de Alexandro scilicet superato Granico flumine. Darium vincente cum insigni Persarum copia. De pugna ad Arbelam, qua prostrata omni Persarum potentia, arbitrio totius Orientis potitus est Alexander. De triumphante illius in Urbini Babyloniorum introitu. De Victoria ejusdem adversus Porum, Indorum Regem.¹⁶¹¹ In quibus tanta latet omnium ductuum perfectio, ut nec caelo nec undis vires supersint ulteriores.

XIX. *Lombardus.¹⁶¹² Historiis similiter inclaruit pluribus nec non iconibus juxta Antonij Dickii modum elaboratis. Cum autem paucula saltem de eo mihi suppetant, spe saltem ducor, me ad majorem de eo notitiam perventurum, quam suo tempore lubentissime pariter communicabo. Sic et

XX. *Simon.¹⁶¹³ In magna est apud Gallos celebritate ob effigies potissimum praestantissimas, inter quas et Regis ipsius est viventis quantitate caelata, aliorumque Magnatum aliae, quae nullis laudibus satis depraedicari querunt.

XXI. *Franciscus Schaveau,¹⁶¹⁴ autem agmen hic claudat, quamvis ultra nominis mentionem quod ob Chalcographiam tam caelatoriam quam rosoriā satis est gloriosum, plura de eo referre nequeam. Et sic quoque de aliis, quorum exactiore notitia adhuc careo; unde si quidam forte, sua laude similiter dignissimi, a me hic fuerint neglecti, excusationem facile merebor, quam et expeto.

AUS DEM 28. CAPITEL: „OMISSA“

LV. *Gerhardus de Lairesse.¹⁶¹⁵ Patriam habet Leodium, qua Urbe plurimi exorti sunt tam in Pictura, quam in Sculptura et Architectura Artifices, nempe Lambertus Suavius, Praeceptor Francisci Floris, Theodorus et Israël de Bry, Michaël Natalis, Bartolettus et tandem Regnerus Lairessius, pictor haud infimi ordinis, Gerhardi nostri Pater: qui filium hunc suum ad studia primum, et in primis ad Poësin atque Musicam, deinde ad Diaphenicen et Pictoram applicuit; qui etiam, quod non tantum paterna uteretur manuductione, sed insignia etiam in Altaribus quorundam Coenobiorum Vallis nimirum Benedictae, S. Ursulae, Angelorum etc. ante oculos haberet exempla, miros statim faciebat progressus, ita ut vix quatuor decim vel quindecim annos natus jam Bartolettum sibi imitandum proponeret; quem in finem Autores quoque pervolvebat optimos, noctuque et interdiu hisce studiis

invigilabat. Hinc in Iconicis statim picturis specimina edebat singularia, inter quae Effigies Reverendissimi Abbatis ad S. Honorium, Natalis, et alia partim apud Cancellarium, partim apud Celium et Rossium, Consules, nec non Baronissam Lindanam ejusque Amitam similesque extantia: quibus laudem sibi comparabat maximam nummosque colligebat haud paucos.

Interea instituto ad Serenissimum Electorem Coloniensem itinere, Aquisgrani in transitu pro templo S. Ursulae martyrium istius Virginis pingebat viventis quantitate, cum invidia omnium illius loci Pictorum incredibili, cum juvenis tantum esset viginti annorum. Unde Patriam repetens picturis variis pecuniam lucrabatur immensam, quam tamen ubertim iterum profundebat, cum non tantum vestium varios excogitaret modos, et in specie quae utroque latere gestari possent, ita ut unica quandoque die horis antemeridianis Aurorae, pomeridianis coelestino colore superbiret, sed limbos quoque sibi pingeret denticulares pro linteaminibus, in tela subtilissima, partim foliorum gyris, partim historis inusitato luxu decoros, ut nemo idem imitari auderet. Cumque et cantu simul excelleret et fidibus, hinc consortia continuata, Amorumque simul illecebrae sumtus ab ipso exigebant haud exiguos. Interim foeninam amabat, peregrinam quidem parumque honestam, sed forma insignem admodum, cuius retibus adeo illaqueabatur, ut regressum experiretur difficillimum: unde ad evitandos ulteriores prostibuli nexus, clam abiens, haud parvo temporis spatio patriam deserebat. Redux tamen in majus adhuc incidebat periculum, quod, mutato in vindictam amore, meretrix cum sorore cultris eum impeteret, jugulumque ipsi vulneraret, majora etiam auso, nisi gladio ab ipso fugata asylum tandem reperisset officinam pharmacopoli cuiusdam. Quibus commotus matrimonium tandem inibat cum quadam cognata sua, cum qua dehinc clanculum Amstelodamum discedens, securitati suae prospiciebat: ubi adhuc dedit, multoque ab omnibus ob insignem Artis suae praestantiam morumque honestatem, colitur honore.¹⁶¹⁶

Leodii interea non icones tantum confecerat plurimas, sed inter alia Tabulam quandam ad S. Ursulam, de Poenitentia S. Augustini, deque illius Baptismo aliam, viventium magnitudine ambas, multa arte notabiles.

Cum autem eodem tempore non tantum ob gestum cum Anglis bellum, sed et ob pestiferum contagii virus Artium favor nimium quantum tepesceret, et ipse Ultrajecti in transitu non morbo solum corriperetur contagioso, sed uxoris quoque impetiretur puerperio, interea autem peregrinis hisce in oris, nec linguae commercio commode uti posset, adeoque haud parva premeretur necessitatis extremitate: Artis tamen, et Dei, mox iterum emergebat auxilio. Quamprimum enim vires paululum recollegisset, pictam quandam a sese tabulam loco illo exponebat publico, ubi picturae venales conspici solent. Quae cum ab omnibus mire probaretur, tertia mox abhinc die emtorem reperiebat Dominum Hooftium Amstelodamensem, quo commendante paulo post Amstelodamum vocabatur, ubi adhuc continuatis Artis hujus occupatur exercitiis; cum opera ejus ab omnibus expertantur Magnatibus, et in specie a Serenissimo Electore Brandenburgico, nec non Coloniensi, Principe item Auriaco et omnibus Graphicophilis Batavis. In specie autem tabula quaedam illius de Heliodoro thesaurum templi Hierosolymitani abrepturo multis argutis referta, apud Dn. Petrum Honton Amstelodami extat. Duas deinde pinxit de Cleopatra et Marco Antonio historicas in Angliam transmissas. Item Ulyssis et Calypsus fabulam, quae apud Dn. Kerkringium asservatur. Extat et historia illius de Stratonica, nec non opus quadraginta pedes longum de triumpho Pauli Aemilii,¹⁶¹⁷ quod apud Dn. Pancratium Consulem conspicitur, typis aeneis vulgandum. Deinde viventium magnitudine multa pingebat, sculpturis e marmore candido operis anaglyphici semipleni, quae cum admiratione spectantium adhuc apud Dn. F. Deflinium existunt, cum pluribus tabulis aliis, quales et frater illius Dn. Gisbertus Deflinius possidet. Praeterea pro Serenissimo Principe Auriaco Sousdiki¹⁶¹⁸ Oecum exornavit majorem, expicto toto fornice admirando ornamentorum genere. Sic Amstelodami quoque novum picturis Theatrum condecoravit. Adhuc alia illius tabula mortem Germanici exhibet, qui filius erat Tiberii, quam apud Dn. Cristophorum Swollanum Postarum Magistrum spectare licet.

In vita civili comis est Musicesque fautor, cui hebdomadatum unum tribuit diem, hybernas autem noctes inventionibus insumit historicis, aere dehinc eroso exhibendis, quo in genere elegantissima uitior methodo, quae laude speciali minime indiget, cum ipsa per se opera

in omni parte sua perfectionem spirent, praxinque simul et theoriam plenariam, praesertim quoad Antiquitatis peritiam, Architecturae culturam, subdialium elegantiam, Scenographiae symmetriam, ornamentorumque plenitudinem pree se ferant.

Typi ipsius aenei argumentis prodiere variis: inter quae Josephus a fratribus agnitus in folio, Salomon unctus in folio. Timor Domini a Minerva seu Virtute contra invidiam defensus, adjecto hoc Lemmate: Una et Eadem. Devotio necessitate promota, adiectis his verbis: Ubi necessitas speranda Benignitas. Endymion a Diana ad Lunae lumen visitatus. Immoderatum Dulce-Amarum. Liquor Bacchi. Silenus dormiens, cum Lemmate: Vinum cautis innocuum. Sapientia Unigentia Dei Maximi. Beata Teresia. Parcere subiectis et debellare superbos. Venus Aeneam ardentis nunc Troja, e somno exsuscitans. Batavia a Wilhelmo Principe Auriaco liberata. Hercules Harpyas, Hydramque ex horto Batavo expellens; eadem magnitudine omnes. Bacchanalia majori forma. Sophonisbe. Semiramis Leonum venatione insistens. Argumentum istius dicti: Quem Mars nunquam, vicit Venus. Mars a Mercurio admonitus, ut Venerem caveat. Venus Aeneae arma nova offerens. Quatuor anni tempora. Cum pluribus minoribus aliis ex Ovidio, Virgilio, aliisque adinventa.

Tanto igitur Artifici iconem propriam tabula nostra 7 dicare praesumsimus, pro merita laudum illius immarcescibilium coronide. [Seite 319.]

LVI. *Galilaeus Galilaei.¹⁶¹⁹ Galilaeus Galilaeus (Jano Nicio Erithraeo teste) Florentiae nobili ac vetere prosapia, clarissimum solis jubar adiit, atque umbris similes in eo maculas deprehendit; latos in Luna campos et colles et valles inspexit, novas etiam in aethereis siderum orbibus stellas invenit, quas Mediceas, ex Principum suorum cognomine, appellavit. Cum olim Patavio, ubi octingentorum aureorum stipendio mathematicos disciplinas juventuti tradebat, venisset Venetias, admonitus est a quodam patricii ordinis viro, in Germania inventum esse oculare, quod res quantumvis remotissimas ea, qua essent magnitudine, aspicienti subjiceret; ille, simul ac domum se recepit, fistulae plumbeae, ex organo distractae, vitreos varii generis orbes ad certum intervallum accommodavit; unde eventum sibi ex sententia processisse cognoscens, ejus ocularis periculum in turri campanaria S. Marci fecit. Hinc notum erat omnibus, ocularis a se inventi ope, novas in coelo stellas orbesque omnibus ante seculis, obstructas ac reconditas, esse detectas; quare et elegantissimus ille Nunc Siderei titulo inscriptus ab eo liber exierat. Hac fama compulsus Magnus Etruriae Dux accersivit eum Pisas, ut mathematicarum artium Doctoris nomine, centenos singulis mensibus nummos argenteos magnos, quos laminas vocant, acciperet, alterum vero artis suea vicarium sibi substitueret. Quapropter nullius rei egens, complures pertinentes ad Mathematicam libros composuit et in his Dialogum de Systemate mundi, in quo paeclarlam suam de terrae, circa coeli orbes, nullo agitatos motu, conversione sententiam aperuit; quamvis postea Romanum evocatus, a Quaesitoribus fidei palinodiam canere coactus sit. Quatuor ferme et octuaginta complevit annos, quorum postremos, luminibus orbatus, in tenebris vixit. Obiit in villa agri Florentini, cuius fines ne excederet, Quaesitorum fidei sententia cautum fuit. Part. I. Pinacothecae imaginum illustrium, num. CLIII. — Magni igitur Viri illius memoria me admonet, quam familiariter ac benigne hoc ipso Romae, cum Inquisitionis negotio inibi vacaret, usus sim, in Palatio Mediceo, quod omnis antiquitatis verum armamentarium et rarissimarum verum singulare theatrum tunc erat.¹⁶²⁰ Hic enim Opticae simul ac Geometriae studiis summopere oblectatus, ab illustri doctore ac magistro ea didici, quae universus orbis splendide mecum ignorabat; Quid multa? per tubum, in cubiculo suo ad Lunem haud difficulta directum, montes et valles, et sylvas, et regiones, et lucem et umbram, et omnia ad oculum ostendit. Hic mihi habitus ab Eo honor, ut imaginem Ipsius debitum vicissim honoribus colerem, stimulator et concitator fuit. [Seite 319.]

LVII. *Johannes Heinricus Roosius.¹⁶²¹ Oterbergi in Palatinatu inferiore natus est anno 1631 ipso Michaëlis festo, Patre Tectoriae Artis opifice; unde ob tumultus bellicos fugatis parentibus et post trienne in Urbe Cliviae, cui Vesalia inferior nomen est, exilium anno 1640 Amstelodamum delatis, ad Pictoram hic tandem anno 1647 applicatus est, sub informatione Juliane du Gardeyn¹⁶²² pictore historiarum satis claro; a quo transactis tyrocinii annis ad Cornelium de Bey¹⁶²³ pictorem subdialium judicosisimum concessit, ubi in picturis campestribus adeo profecit, ut nunc, ceu Rosa in Viridario Artis nostrae multo cum

splendore floreat, picturaeque ejus in pinacothecis Caesareis, Regiis, Ducalibus, aliorumque Graphicophilorum magni aestimentur. Varia enim subdialibus suis inserere solet animalia, quasi vivida, ut integros quandoque Boum, ovium, Equorum, Caprarumque greges, utroque sexu notabiles uno in campo exhibeat, quem tuguriis simul ruralibus, Ruinis, arboribus, montibus, cataractis, nec non pro re nata figuris quoque humanis tam argute exornat, ut incomparabilem dicere queas, cuius egregium nupere adhuc edidit exemplum in magna quadam tabula, Domino Johanni Fragneau nostrati Graphicophilo maximo transmissa, in qua omnes argutiarum subdialium characteres cum admiratione cumulatae spectantur.

Adde quod et iconibus claret, et Effigiem Electoris Moguntini defuncti viventis magnitudine ad genua usque cum laude confecerit, pro quo labore ultra proemium torque etiam donatus est aureo, numismate mnemonico insignito, qualia munera ab aliis quoque Principibus aliquoties accepit. Subdalia tamen primarium ipsius sunt talentum; quae etiam Francofurto ad Moenum, ubi nunc larem habet, frequenter in Angliam, Galliam atque Italiam transferuntur: ut Effigies ejus inter alios artifices nostro Tabula operis nostri 7 locum merito invenerit. [Seite 319.]

LVIII. *Theodorus Roosius.¹⁶²⁴ Praememorato fratre septennio minor natusque Vesaliae, quae inferior dicitur, anno 1638 mense Septembri, a teneris quasi sua sponte ad Diagraphicen tractus est, unde anno aetatis duodecimo in informationem traditus est Cornelio de Bey, qui eundem, quod delineandi exercitia jam satis tractasset, tertio statim mense ad colores admisit, quos tanto etiam ferrore tractavit, ut absoluto altero tyrcinii anno cum parentibus anno 1653 in patriam remeare potuerit. Ubi cum manuducente fratre ad ulteriora progressus esset, Moguntiae primum in societate fratris pro coenobio quodam nonnulla elaboravit, deinde a Serenissimo Principe Ernesto Landgravio Hassiae vocati Rheinfelsiae per triennium substiterunt, exercitiis pictoriis magis semper magisque invigilantes, vitaque aulica a proposito suo minime abstracti. Cum autem an. 1657 frater natu major in urbe Sancti Goari matrimonium iniisset, hic noster sequenti anno Mannheimium abiit, ubi Tribunos civicos trium cohortum pedestrium egregia inventione in tabula exhibuit, quae ibidem in Curia adhuc spectatur. Istoque labore tantopere delectatus est Serenissimus Elector Palatinus, ut viginti Imperialibus pictorem donaret: hoc munere usque adeo excitatum, ut sepositis omnibus juvenilis aetatis vanitatibus, artem suam summa cum laude excolet, et in iconicis potissimum ad fastigium properaret. Argentoratum igitur concedens, ubi adhuc habitat, Academiam instituit Diagraphicam, cuius beneficio docendo semper factus perfectior, per vicinas statim innotuit Aulas, Veldentiana scilicet, Birkenfeldiana, Badensi, Hanoviana, Leiniagense, Nassovica etc., ubi absolutis feliciter picturis iconicis variis, ultra proemia ordinaria muneribus quoque plerumque donatus est singularibus. Quo successu etiam Principissae Electoratis Palatinae elaboravit effigiem, cum Duci nuberet Aurelianensi, munerasque similita fuit Effigie Electorali aurea. Nuper autem cum per septem menses in Aula Wirtenbergica Stutgardiana octo pinxit set icones viventium quantitate, praeter mercedem et munera specialia, titulo quoque honoratus est Pictoris Wirtembergici Aulici. Cumque et durante bello nupero Gallico a variis Praefectis militaribus utriusque Exercitus ad pingendas passim Effigies evocatus esset, hinc facta nuper Argentoratensis ditione, ingressisque in Urbem Gallis,¹⁶²⁵ prae coeteris civibus immunitate confessim donatus est tam hospitorum, quam aliorum onerum. Revera enim, quamvis ipse sit modestissimus, laudes ejus paucis absolvi haud possunt lineis; cum non tantum in diagraphicis fundamento nitatur solido, sed et colores adhibeat omnino naturales vereque stabiles, gratiaque polleat singulare, et similitudine ad ipsam accedat vitam. Unde effigiem ejus tabulae nostraræ 7 inserere nulli dubitavimus. [Seite 319.]

LIX. *Athanasius Kircherus.¹⁶²⁶ Athanasius Kircher S. J. natione Germanus, patria Fulensis, Philosophiae Moralis, Matheseos, Linguarum Hebraeae et Syrae in Academia Herbipolensi Professor; inde per tempestatem a Suecis concitatam ejectus, in Galliam concessit, et Avenione easdem facultates explicuit. Deinde totus Romae in communem utilitatem intentus, in Aegyptiacam, et coeteras Orientales linguas, in lucem proferendas incubuit. Erat, ut ipse de se scribit, vera artium et scientiarum simia; et nunc geometram egit, modo geographum, jam mechanicum et nautam, saepe magum et astronomum, subinde philosophum et medicum, imo theologum. Edidit Artem Magnesiam, Horologiam novam specu-

larem, Prodronum Coptum sive Aegyptiacum, Thesaurum linguae Coptae, Speculam Melitensem Encyclicam, Oedipum Aegyptiacum, Opus de Combinatoria arte, Obeliscum Pamphylium, Oedipum, Mundum Subterraneum, Chinam, Musurgiam, Archetypon Principis Christiani, et plura alia, quae recenset Phil. Alegambe in Bibliotheca Scriptorum S. J. fol. 48 et 49. Fatis concessit anno 1680 sub finem Novembris. Multae industriae et magni laboris vir ille tantum evigilavit in studio mathematico, ut maximo ingenio (quod in Illo summum erat) gratia omnino habenda videatur. Hoc, inquam duce, thermas Diocletiani, face praevia, sed adverso lemurum spiritu extincta, tandem ingressus sum; ut ex ipsis ruderibus prisca regiae hujus architecturae fundamina diligenter inspicerem, et animo partes omnes perlustrarem. Quapropter Illius effigiem simulacrumque Tab. 7 servare, grato ac familiari homine haud indignum fore existimavi. [Seite 319.]

LXIII.¹⁶²⁷ *Nicolaus Regnierus,¹⁶²⁸ Mabusaeus. Facto apud Abrahamum Jansonium initio Antverpiae artem pictoram didicit. Positis autem fundamentis in Italiam sese contulit ibidunque primo methodum sectatus est Bartholomaei Manfredi, cumque exinde Romae laudes sibi acquisiverit non contemnendas, famosissimus ille Virtutis amator Marchio Vincentinus Justiniani pro Domestico recepit, ubi imagines dimidiatas, cum variis iocantium conventiculis ut et Historias sacras et profanas juxta viva exemplaria elaboravit. Venetiis tandem Larem fixit, ubi in picturis Iconicis excellens animam efflavit. Vir fuit magnae civilitatis et integritatis vitae, qui inter alia memorabilia Venetiis in templo Tolentinorum Sancti Caetani et in templo S. Lucae, S. Ludovici Galliarum Regis, nec non S. Margarithae et S. Ceciliae effigies, cum aliis hinc inde laudatissimis operibus reliquit.

LXIV. *David Loggan Londinensis, Chalcographus.¹⁶²⁹ Patria Gedanensis, patrem Scoto-Britannum habuit; Gedani celeberrimo artis scalptoriae magistro Wilh. Hundio per integrum quadriennium feliciter usus est. Hoc ipso vita excede iter ad Amstelodatum direxit, ut studium suum perpoliret atque conficeret; ab haud inglorio artifice Crispino de Pas tam diu eruditus, donec itinerum suorum ratione habita, (cum anni septem interfluxissent) sese in regnum Angliae trajiceret, iter in Galliam simul ac Italiam facere instituens. Sed ita Dei fatum ordinavit, ut Londini statio sua tunc placeret et primitus Cromwelli Protectoris imagine in summam statim gloriam veniret. Postquam vero annus pestilens erat urbi, in agros evasit, dein Oxonium concessit suisque sumtibus cuncta inibi Musarum palatia aere incidit; ab Illustri hac Academia, omnium artium matre et scientiarum Regina, honorarium quotannis stipendum accepit Londinumque repetit, quanquam Chalcographus Academiae ejusdem ordinarius, cuius laudes opus quoddam ebuccinat, quod ab ipso Oxonia illustrata vocatur, quadraginta quatuor plagulis editum typisque aeneis praefigurans Topographiam duplarem totius tractus atque Urbis, una cum istius ichnographia; deinde Frontispicium Academiae proprie dictae, cum omnibus illius Auditoriis, porro Bibliothecam publicam; Theatrum novum Sheltonianum (ob conventus Academicos et Typographiam incomparabilem celebratissimum) vestitum Academicum; Templum Urbanum ad D. Virginem; Hortum Medicum; Collegium Universitatis commune; nec non Collegia sequentia, Balliolense, Mertonense, Exoniense, Orielense, Reginense, Novum, B. Mariae de Winton, Lincolnense, Omnium Animarum, B. Mariae Magdalena, Aenei Nasi, Corporis Christi, Aedis Christi, S. S. Trinitatis, Johannis Baptiste, Jesu, Wadhamense, Pembrodianum, S. Albani. Porro et Aulas quasdam paulo minores, ut sunt Cervina, S. Edmundi, B. Mariae Virginis, B. Mariae Magdalena et Glocestrensis, una cum Hospitio novo. In quibus omnibus non symmetria tantum cum omnibus solidioris Architecturae regulis, sed elegantia quoque sculpturae tam rara elucessit, ut simile quid oculis usurpasse vix meminerim. Quod amussitatum ac consummatissimum opus cum Magnae Britanniae Regi, Domino suo Clementissimo, nuncupasset, magnam quoque gratiam, majorem tamen animum induit, ut Regiae etiam Academiae (sic enim Cantabrigiensis jure ac merito suo vocatur) Collegia et Aulas caela suo in aere efficaret: Tres partes illius absolutae jam sunt, quibus summam manum mox adjiciet. Denique illustrum familiarumque Virorum capita et summa pectoris, velut alter Apelles, politissima arte perficit; nec colorum varietate, sed cerussae (quam falsum plumbum appellant vulgo) simplicitate humanas species celerrime effingit: Unicum illud documentum, quod novissime Urbi Norinbergae dedit, artis hujus cultores, admiratione obstupefacti, more adorantium, omnes venerantur!

LXV. *Janus Lutma,¹⁶³⁰ Amstelodamensis. Argyropoeus fuit artificiosissimus, Pauli Vianensis discipulus, in anaglyphicis semiplenis argenteis admirabilis, qui anno aetatis 85 obiit. Ejusdem autem filius etiam vocabatur.

LXVI. *Janus Lutma.¹⁶³¹ Qui non tantum paternam artem examussim excoluerat sed novum genus Chalcographicum adinvenit, quod opus mallei vocavit. Quemadmodum enim Chalcographia caelo acuto sulcos e cupro eruit, sic isto in genere laminae aeneae imponitur cestrum, quod malleolo pecutitur, typumque aeri imprimit, qui in charta non aliter appareat, quam sculptura ordinaria, sed multo mitior atque gratior. Istoque genere hic noster viventis quasi magnitudine exhibuit Effigiem Oratoris illius celeberrimi P. C. Hoofdii Amstelodamensis, cum hac subscriptione: Alter Tacitus. Opus mallei per Janum Lutma. Eodemque modo etiam elaboravit Effigiem Clarissimi J. Vondelii, adjectis Apollinis lyra, cygnoque cantante, et hoc lemmate: Olor Batavus. Tertio Patris sui quoque iconem sic edidit cum nomine: Janus Lutma. Et tandem Effigiem similiter propriam, cum hac inscriptione: Janus Lutma Batavus, per se, opere mallei, 1681. Quae omnia tantum prae se ferunt ingenii acumen manusque promtitudinem, ut vix sufficiat, si Antecessores praecellere dicatur omnes.

LXVII. *Jacobus Denysius.¹⁶³² Natus est Antverpiæ an. 1645 discipulusque fuit celeberrimi illius Erasmi Quellini. Post tyrocinia sua instituto in Italianam itinere miros inibi faciebat progressus, ut revera in arte sua prae multis excelleret. Venetiis apographa plurimarum faciebat tabularum Pauli Veronensis, Tintoreti, Titiani et aliorum, progressusque Romam per integrum triennium non diaphorices saltem exercitia juxta Statuas antiquas continuabat, sed et Raphaëlis opera longe inter modernos celeberrima in apographa reducebat, multaque imitabatur industria.

Dehinc Napoli quoque aliquandiu degebat, Romamque primo reversus, mox Bononiæ petebat, ubi iterum pulcherrima Guidonis Rheni transsumebat opera, nec non Caracii et Dominichini, prout et Parmae Corregianas et Mantuae Julii Romani tabulas in usum suum transferebat; ubi et ad ministeria Serenissimæ Archiducissæ Mantuanae pictoria admittebatur missusque ab hac ad Magnum Florentiae Duce, icones conficiebat totius illius Serenissimæ familie egregias, muneratus propterea numismate Ducali et torque aureo cum Effigie.

Mantuam porro redux plurimas pingebat historias pro diversis illius Palatii Conclavibus nec non icones et tabulas altarium haud paucas. Transactis autem quatuordecim in Italia annis impetrataque tandem a Serenissima Patrona in patriam redeundi venia cum testimonibus salvoque conductu Antverpiam denique feliciter redibat: ubi iconibus mox tantopere inclarescebat, ut et Effigiem Duci Parmensis cum laude conficeret et ab hoc Bruxellas invitaretur, ad elaboranda ibidem in Aula Brabantina opera varia, in quibus etiam tanta usus est felicitate, ut gloriam sibi compararet inter omnes hujus seculi Graphicophilos maximam. Iconem ejus Tab. 8 repraesentat. [Seite 329.]

LXVIII. *Gabriel Grupello.¹⁶³³ De prosapia quadam Italica Bruxellis natus est et ad statuariam applicitus Praeceptore usus est celeberrimo illo Scultore Antverpiense Arto Quellino. E cujus Schola dimissus et quidem cum singulari perfectione Parisios abiit, ubi ad opera magni nominis varie adhibebatur, donec tandem Bruxellis sedem sibi eligeret. Hic artem jam exercet sculptoriā successu admirando, approbantibus opera ejus ad stuporem usque omnibus spectantibus. Inter haec p̄ae coeteris magnam meretur laudem statua quaedam lapidea, Fidei symbolum p̄ae se ferens, cuius venustate omnes quasi in admirationem rapiuntur. Sic pro Domo Piscatorum statuam quoque sculpsit Neptuni ut et Thetydis,¹⁶³⁴ cum curiosis quibusdam aliis; quae omnia tam sunt consummata, ut opera ejus specimina perfectionis dici soleant. Sic maxima pars templorum pulcherimis illius nitet sculpturis, statuis, effigibus et monumentis sepulchralibus magnificentissimis, e quibus omnibus insignis eluet artis ejus excellentia. Imo tanta est illius peritia, ut unice quasi nunc requiratur solus, unde tam ampla nomini ejus exsurgit celebritas, ut perennantes illius laudes cum admiratione propagatura sit omnis posteritas. Iconem ejus tabula nostra 8 exprimit. [Seite 329.]

LXIX. *Michael Willmannus,¹⁶³⁵ Pictor Libusiensis. Cujus laudes, antequam finem huic operi imponam, fortuna favente, adhuc subnectere licuit. Natus est an. 1630 in Peltzer, Sandrart. 24

Electoralis Prussiae Metropoli Regiomontana. Patre Petro Willmanno, pictore haud ex infimis. Dumque naturali quadam ad Picturam ferretur inclinatione, a primis statim adolescentiae annis colore tam oleario quam aquario promptissimi edidit ingenii sui specimina, ita ut anno aetatis suae vigessimo omnes fere patriae Artifices longa post se relinqueret intervallo. Cumque ad acquirendam majorem in Arte peritiam in Hollandiam et potissimum Amstelodamum se reciperet, insignia ibidem fervoris sui incrementa persensit non visitatis tantum illius loci Artificibus, sed et perlustratis operibus in eadam Urbe celeberrimis variis. Sic enim repletum est admirandum hoc Europae Emporium omnigena artificiosissimarum Tabularum varietate, ut omnes quasi illius incolae amore Artis nostrae flagrent et quilibet Graphicophili nomine superbire gestiat; quod [i]nnuma quasi opera rarissima in pinacothecis hinc inde extantia satis superque testantur.

Quamvis autem informationi Celeberrimi cuiusdam Artificis sese committere minime detrectasset, didactri tamen excessu deterritus mediorumque penuria impeditus, id quod in Praeceptorem expendere cogeretur, in prototypa impendere statuit. Cumque in Diaphraphice jam esset verratissimus, hinc propositis sibi Jacobi Backeri,¹⁶³⁶ ut et Rembrandi aliorumque methodis, privato labore, continuatisque noctu et interdiu exercitiis severioribus, victum sibi parare cogebatur, ut Italiam petere hac ratione minime posset. Nec enim Regionem parere Artificem dicebat, nec loca vel itinera longinqua, sed ingenium ipsum atque naturam hominis, a Deo sibi concessam ad Artis propellere culmina legesque dictare quibusvis optimas. In Polonia tamen et Germania quicquid celebriorum operum extabat, visitare minime negligebat, et in specie in Pinacophylacio Caesareo Pragensi mirum in modum proficiebat: donec peractis integro decennio peregrinationibus hisce citerioribus, Libusii tandem, qui locus est Silesiae amoenissimus, firmum poneret pedem ibidemque per opera sua multa arte insignia, sedulitatemque semper ad meliora progressam, famam nominis sui longe lateque disseminaret.

In specie autem pro Serenissimo Electore Brandenburgico magnum quoddam elaborabat opus de Vulcano cum Cyclopibus suis arma Marti et clypeum lanceamque Minervae fabricante, fugientibus interea quam lepidissime scintillarum structuras, ustrinaeque foetorem Venere atque Cupidine, quod opus tam gratum fuit Serenissimo Electori, Artis hujus patrono optimo maximo, ut ad varia alia rariora Artificem hunc adhiberet, multis propterea cumulatum muneribus;¹⁶³⁷ prout et ab aliis sollicite conquirebantur labores ejus, cum et inventione polleat, tanquam historiarum et Poëmatum lectioni deditissimus, et penicillo sit promptissimus vitamque et naturalem rerum colorem quam proxime imitetur multoque vigore lumina exprimat et universali quodam pingendi studio praemineat.

Vratislaviae¹⁶³⁸ in conclavi Senatorio duae visuntur tabulae ejus maiores, judicium nempe Salomonaeum et judicium Cambysis.¹⁶³⁹ In templo S. Vincentii Ordinis Praemonstratensis omnia ferme Altaria ab ipso expicta sunt. In Templo illius Urbis Elisabethano imago S. Elisabethae et Coena Dominica ejusdem manu similiter elaboratae sunt. In alio quodam templo Salvator noster crucem gestans; Imago S. Apolloniae, et S. Michaëlis, opera ejus quoque sunt. Imo in omnibus fere monasteriis, templis et Palatiis specimina Artis ejus extant insignia admodum. Sic in specie pro Illustrissimo Comite Nostitio, Cancellario Regni Bohemicae, Arcem Noae pictura exhibuit argutissima. In Coenobio Ducali Libusiano, cuius Praesul omnium bonarum Artium merito vocatur promotor, innumera quasi extant illius opera et inter alia singulari cura elaborati sex Dies Creationis.¹⁶⁴⁰

Praeterea pro ornamentis Altarium Architectonicis singulari inventione opera lignea dentis beneficio tam eleganter expolire solet, ut marmor exactissime imitetur, tam nigrum, quam fuscum, aliove colore nitens suisque venis variegatum dexterime.

Pro majori gloriae suae incremento Artifex iste privignum suum Johannem Christophorum Liccam¹⁶⁴¹ tam sedulo in eadem arte instruxit, ut post sexennium peregrinationis suae ex Italia nunc eundem revocaverit magnoque progressu ad majora applicet. Sic et filiam suam Annam Elisabetham Willmanniam, virginem vario virtutum flore decoram, in tenera adhuc aetate sua ad penicillum assuefecit, ut mira jam edat specimina, adeoque magna jam illis in locis efflorescat futurorum progressuum spes. Unde pro debito laudum ejus cumulo Iconem quoque ipsius tabula nostra 9 exprimere voluimus. [Seite 341.]

LXX. *Leonhardus Heckenauer. Aurifaber est Augustanus,¹⁶⁴² multa celebritate insignis, gloriampque Patriae suae tot artibus clarae mira cumulans industria, ita ut apud omnes fere Magnates atque Principes specimina quaedam Artis ejus rariora reperiantur.

Hujus filius, Leonhardi quoque nomen habens,¹⁶⁴³ cum a teneris statim unguiculis ad diaphraphicen ferretur inque Academia, a me tum temporibus in gratiam studiosae juventutis ibidem erecta, inter primos atque optimos muneraretur, ad Chalcographiam sub Bartholomaeo Kiliano sese applicuit; ubi tantopere profecit, ut Italiam atque regiones alias miro progressu visitaret. Finita autem peregrinatione sua in patriam redux connubio ibidem sese firmavit honestissimo operibusque exhinc inclaruit optimis atque plurimis. Inter quae prae coeteris eminet Effigies Electoris Trevirensis, viventis fere magnitudine sculpta, opus variis genuinæ Artis Characteribus ditissimum. Sic pro Volumine etiam nostro de Sculptura veteri admiranda idem elaboravit Gladiatorem Currentem, nec non Venerem Victricem et Commodum Imperatorem, item tabulam Iconum 9, in qua sex effigies interque illas Horneri [?] occurunt: quae omnia laudibus artificis nostri insigne tribuunt incrementum.

LXXI. *Ferdinandus Neubergerus. Danielis Neubergeri frater, in praecedentibus, cum hujus vitam descripsimus, a nobis jam commemorandus fuit: quod cum tum temporibus casu neglectum sit, jamjam sub finem operis supplendum censuimus. Non minori enim peritia hic clarus fuit, quam praedictus frater ejus in Plastica ceraria excelluit, praesertim si artem colorandi ceras spectemus, duritiemque iis conciliandi, quas deinde in effigendis imaginibus atque historiis tanta tractare potuit dexteritate, ut marmor candidum, Achatem, Onychem, Sardonychem, Jaspidem, Lapidem Lazuli, Rubinum, quin et chalybem ferrumque, nec non aurum vel argentum exakte referrent. Praeterea Historias biblicas minores argutissime concinnare solebat, ut anaglypha semiplena vel extantiora, vel plane rotunda exhiberent, figuris plerumque copiosis admodum refertae. Sic et Fabulas poëticas et historias profanas et Metamorphoses Ovidianas et similia rariore tanto elaboravit numero, ut multae hic non sufficiant centuriae. In specie autem pro Serenissimo Principe ac Domino Dn. Johanne Friederico Marchione Brandenburgico de familia Onolzbacensi opuscula effinxit plurima artificiosissima, ita ut in Technotheca istius Principis, ceu promotoris omnium liberalium Artium gloriosissimi, rarissimi hujus artificis labores asservati reperiantur: cum non tantum Onolzbaci per multos annos pro isto Principe ceras tractaverit, sed et ultimum ibidem clauserit diem, cumque praeter insignem suam in arte Plastica perfectionem, vitam pariter egerit honestissimam, hinc vidua quoque ejus cum liberis et duobus inprimis filiis illius, Godofredo et Christophoro, virtutum artiumque paternarum aemulis, Ducali ibidem adhuc fruuntur gratia.

LXXII. *Gulielmus Faithornius,¹⁶⁴⁴ Londinensis. Chalcographorum Londinensium famigeratissimorum haud postremus, cum laude hic quoque nominandus est, non ob caeli tantum gratiam, sed et ob ingenii dotes insignes. Dolendum tamen, quod ultra nomen famamque vix nobis, quod de illo scribamus, suppetat, cum difficillime obtineantur illius opera, quamvis haud leviter a nobis expetita. Unde haec paucula de illo tetigisse sufficiat.

LXXIII.¹⁶⁴⁵ *Lucas Jordanus, Neapolitanus. Nostris temporibus, ut diximus, degit vitam in inclyta Penelope¹⁶⁴⁶ Josephus Riverius, Nobilis Hispanus, in pingendis juxta naturam Historiis peritissimus. Hic habuit Discipulum Lucam Jordanum Neapolitanum, quippe qui hujus Methodum tam artificiose sequutus est, ut et Excellentissimi ejus pro Riverii operibus agnoverint quam saepissime.¹⁶⁴⁷ Ex Inventionibus propriis, non Copiis, Imitator aliorum etiam fuit strenuus, de cuius industria et assiduitate haud facile reperietur par exemplum. Spiritus ejus, ut breviter dicamus, innotescit e Tabula magna, quae vocatur absuntio Christi de Cruce,¹⁶⁴⁸ cum multis aliis apud Nobilissimum Dn. Fontanam a Canal grande Venetiis, Artis Cultorem maximum, visu dignissima. Confecit etiam in Templo salutis ibidem opus, praesentans in Altaris Tabula Matris Christi nativitatem, cum S. Anna Sanctoque Joachimo et aliis circumstantibus, artificiosissimum; ubi non minus in altera Artis tabula, Beatissimae Matris Dei ascensio ad Coelum, adstantibus Apostolis, optime elaborata videtur.¹⁶⁴⁹

LXXIV. Carolus Marattus,¹⁶⁵⁰ Romanus Pictor. Inter modernos Academiae Romanae Cultores jure meritoque adscribendus est Carolus Marattus, Andreae Sacchi Discipulus,

cujus nobile ingenium et experientia magna, in picturis Historicis, oleo aquave, in fresco, ut vocant, elucescit. De quibus et Romae et Venetiis et alibi pulcherrima reperienda sunt exempla, inter quae laudem meretur non ultimam Tabula Altaris in Templo Minervae Romae, de B. Virgine in gloria, cum quinque Sanctis a Clemente X. canonizatis An. MDCLXXI, ubi Dei Matrem in gloria Coeli, associatam multis Angelis Sanctisque, in primis vero praedictis quinque novis sanctis, laudabiliter elaboravit.¹⁶⁵¹ Ejusdemque ingeniositatis Tabulam videbis in Templo S. Crucis Hierosolymitanae Romae, praesentantem in Altari secundo S. Bernhardum, ut et in Templo S. Isidori varia opera; In Templo S. Josephi S. Theresiae effigiem inque Capella del Monsignor Benigni alla Pace Visitationem S. Elisabethae cum multis figuris aliisque requisitis circumstantibus. Methodus ejus est spiritosa, bonae inventionis et vagae, ornata cum gratia et coloribus pulcherrimis, insuper in rotunditate et naturali rerum elevatione insignis, utpote Dona in hujusce modi subjecto laude et commendatione dignissima. Effigiem autem ipsius tabula nostra [9] expressumus. [Seite 341.]

LXXV. *Tiberius Tinellus,¹⁶⁵² Pictor et Eques. Venetiis natus anno 1586, Patre Johanne Baptista Tinelli textore panni holoserici, honestaque educatione enutritus, ad Diagraphicen primo applicabatur: ubi a primis statim initii magni edebat ingenii signa, quae communiter augurium esse solent subsecuturae perfectionis. Praeceptore autem primitus utebatur Johanne Contarino,¹⁶⁵³ qui haud ita pridem e Germania reversus et ab Imperatore in ordinem Equestrem elevatus erat inque arte nostra picturis potissimum Iconicis excellebat. Deinde autem Bassani¹⁶⁵⁴ insistebat methodo, quam tanta similitudine exprimebat, ut multi picturas ejus pro Bassanianis haberent.

Dehinc etiam historiarum pingendarum amplectabatur studium, in quibus delineationes suas magna cura elaborabat. Prima autem opera ejus sequentia erant: Paradisi multis figuris expictus; Coena Domini nostri cum Discipulis; Salutatio Angelica et similia alia.

Inescatus autem blandissimis Amoris illecebris Paradisiacam sibi imaginabatur vitam, si voti sui compos fieret: unde et connubio sibi jungebat virginem quandam formosam. Ast Zelotypiae mox incendio exustus, nec non in acerrima cum socero et affinibus prolapsus dissidia, nil nisi adversitates in hoc statu reperiebat turbasque atque taedia, ut et studiorum suorum et ingenii culturam quasi omnino negligeret. Praesertim cum ad Patrem regressa uxorcula ejus, negotia ipsi facesseret continua, donec tandem divertio iterum separarentur. Ubi ipse ad Matrem suam sese conferebat, majori in posterum tranquillitate professioni sua vacans, majorique diligentia. In primis autem Iconibus pingendis plurimum tribuebat, in quibus magna pollebat peritia, ad consummatam usque perfectionem progressus: cum non tantum similitudine vultuum, sed et elegantiae multum invigilaret, ut a Magnatibus et Graphicophilis sollicite conquirererentur illius tabulæ. Solebat autem historiis plerumque uti ad concinnandas Effigies suas atque sic Davidis Spinelli Philosophi iconem sub forma Marci Antonii et conjugis ejus sub Cleopatrae figura expresserat, quasi nimirum haec Margaritam eidem offerret, in historiis notam, tenente phialam filio.

Sic Julium Strozzi, Poetam illustrissimum laurea coronatum, nec non Lucam Nelli, Marcum Antonium Benzium, Widmannum Baronem, Johannem Paulum et Ludovicum filium ejus Comites, multa cum laude iconice expresserat. Similiter anno 1633 effigiem Ludovici Rossolini, Legatis Regis Galliarum apud Rempublicam Venetam, et paulo post iconem Ducis Crequii, ceu campiductoris cataphractatam, exhibuerat: qui tantopere isto labore delectabatur, ut a Rege suo Ludovico XIII. ordinem S. Michaëlis huic Artifici impetraret; cui hic in grati sui animi testimonium picturam offerebat virginis cujusdam pulcherrimae sub figura Aurorae, flores manu tenentis elegantissimos.

Interea saepius quidem picturas etiam historicas inchoabat; sed paucas absolvebat, cum iconibus nimium interpellaretur, quae tanta tamque sublimia non requirebant studia, ut historiarum argumenta. Aliquando eundem visitabat Laurentius de Medicis, Dux Hetruriae, iconem Foeminae cujusdam Venetae formosissimae nec non Effigiem alterius cujusdam sub figura Vigilantiae ab illius manu sollicitans. Nec modo Icons pingebat quasi innumeritas variorum Principum, Comitum, Praelatorum, Nobilium, Equitum et in specie foeminarum plurimarum, florida aetate, vultusque elegantia, oculos fascinantum: quo in genere, ob

singularem quandam inclinationem, mirum in modum excellebat, quamvis et tabulas similes multas relinqueret imperfectas.

Prae coeteris autem summam meretur laudem operum ejus ultimum, Effigies nimirum Aemiliae Papafaciae Borromeae, in cuius laudem multa composita fuere carmina, quae brevitatis causa hoc loco omittimus.

Sic vitam agebat Tinelliūs noster, Zelotypia plerumque Amorumque turbis misere divexatus et fortuna parum usus propitia; quo in statu sat lamentabili isthoc quidem erigeretur gaudio, quod Regum quidam magno eundem favore prosequeretur, variique Magnates pro laboribus suis omnimodam ipsi protectionem pollicerentur atque benevolentiam, sed ista (eheu!) munera vix ad rem faciunt. Tandem anno aetatis suae quinquagesimo secundo ob supradictos excessus in morbum prolapsus Medicis ignotum paulo post sectam sibi venam animam efflabat, anno aerae Christianae 1638. In aede S. Cantiani honesta tumulatus sepultura. Effigiem ejus Tab. 9 repreäsentat. [Seite 341.]

LXXVI. *Petrus de Vecchia.¹⁶⁵⁵ Vincentiae natus, Venetiis inclaruit picturis potissimum majoribus figurisque dimidiatis, colore oleario magna satis mole elaboratis et lumine admodum vivido atque corpore extantissimo quasi prouimilis: quo in genere Giorgionum, pictorem quondam clarissimum de Castello Franco, tam proxime imitabatur, ut et inventio et dia-graphice et colorum vigor et peniculi ductus plane videretur idem, et vel expertissimi istarum rerum dijudicatores duarum harum arborum fructus saepius confunderent, praesertim quod imitatio haec non apographa referret, sed Prototypon ipsum exprimeret. Qui error mihi ferme ipsi accidisset. Cum anno 1650 Serenissimus tum temporis Princeps Carolus Gustavus, Comes Palatinus Rheni, deinde Rex Sueciae, Norimbergae Tabulam quandam mihi exhiberet, picturam militis continentem, qui piae iracundia pugionem stringere videbatur, quaerens insimul, cuius manu eam censerem pictam, ubi, perpenso diu opere, vix tandem ex aversa parte Tabulae linteum adhuc recens agnoscebam, unde colligere poteram, non ipsum Giorgionem, cuius manum exacte referebat, illius esse Authorem. Sic militem quoque pinxerat juniores sedentem atque cataphractarum pilamque manu tenentem, qua e Tabula tantum elucebat judicium, ut Serenissimus Princeps Robertus, Comes Palatinus Rheni, militem hunc manu propria melanographice exprimeret, idque tanta cura atque perfectione, ut toti huic arti melanographicae singulare ex hinc lumen accederet.¹⁶⁵⁶ Sic Serenissimus Princeps etiam Leopoldus Wilhelmus, Archidux Austriae, ceu accuratissimus rerum pictarum censor, huic nostro Artifici ob varia illius opera laudem paritar tribuebat eximiam. Genius illius audaculus erat: Unde opera ejus, pro mero lubitu, rariore quodam habitu insignita spectantur, ita ut capitibus Bireta imponeret cristata vestiumque genera, partim ex antiquo, partim e moderno desumeret modo, discesso saepe usus habitu et copioso linteamine, quandoque et tela serica pannisque Attalicis et holosericis, prout opera ejus apud magnum Florentiae Ducem varia, nec non porticus quaedam Vincentinae integrae, et in specie in domo Tebaldina, et alia passim testantur. Sic Venetiis etiam in aede Sancti Marci Tabula quaedam ipsius visitur de Christo, mercatores expellente, nec non Crucifixio salvatoris nostri in monte Calvariae, quod opus multis extollitur encomiis. Unde a Serenissimo quoque Venetorum Republica ad hoc adhibebatur munus, ut delineationes conficeret omnium illorum operum historicorum, quae in templo S. Marci opere Musaico elaborata sunt. Vitam autem Venetiis tandem multo cum dolore omnium graphicophilorum finiebat, ibidemque splendissimis exequiis terrae committebatur.

LXXVII. *Bartholomaeus Murillius. Natus est Hispali (quae hodie Sevilia est), e nobili quadam familia; cumque a primis statim tenerioris aetatis annis mirum in modum deditus esset delinationibus, pater ipsius ex hinc commotus ad Artem pictoriam eum applicabat. Absolutis ergo sub Praeceptore quodam tyrocinii, cum se in primo adhuc aetatis flore cerneret constitutum, in Indiam Occidentalem iter instituit, ubi artem suam magna continuabat industria, quippe cuius amore totus exardesceret. Cum autem in multis hisce terris parum se proficeret in studiis suis animadverteret, Hispalim regredi statuit. Ast quoniam nec inibi Artifices satis inveniret claros, a quibus ad ulteriora promoveri posse judicaret, in Italiam iter fecit,¹⁶⁵⁷ ubi tantam inveniebat complendi desiderii sui occasionem, tantisque in dia-graphica atque pictoria progressibus ad fastigium properabat, ut opera ejus cum stupore ab omnibus spectarentur.

Exactis autem aliquot in Italia annis in Hispaniam revertebatur, ubi a Rege atque Magnatibus Regni ad varia adhibebatur opera. Quin ipsa etiam Aula Romana ipsius penicillo haud raro utebatur, ita ut tabulas pro diversis Cardinalibus complures pulcherrimas expingeret, quae tanti aestimabantur, ut artificem hunc nostrum alterum dicerent Paulum Veronensem. Atque sic tota quasi Hispania repleta est elegantissimis illius tabulis, pro Altaribus aliisque casibus confectis; quales etiam in Belgio conspicuntur plurimae magnique passim aestimantur.

Coeterum et doctissimus erat in vario studiorum genere, it ut amorem singulorum in se alliceret, cumque fatis fungeretur, universalem quasi in Patria sua relinquaret dolorem. Mortuus autem est mense Augusto anni 1682¹⁶⁵⁸ et exequiis tum solennissimis honoratus, ita ut feretrum ejus portarent duo Marchiones et quatuor Equites diversorum ordinum, sequente turba quasi innumerabili, exclamantibusque, eruptum esse seculo nostro Virum exemplo atque virtutibus longe clarissimum, quem Deus gloria coronet perpetua. Effigiem ejus Tab. 8 expressimus [Seite 329.]

LXXVIII. *Petrus Librius.¹⁶⁵⁹ Patavinus patria, in primo statim annorum vere et ingenio pollebat et industria, ut ad culmina mature aspiraret inque juventa adhuc operibus quibusdam eleganter expictis famam sibi acquireret. Majorem autem tum acquirebat emergendi occasionem, cum Serenissima Venetorum Respublica magnum illud eidem committeret opus de Victoria Classis suae contra Turcas anno 1656 in freto Hellesponti obtenta sub Nauarcho Laurentio Marcello, quod in magnifico quodam Oeco Venetiis deinde publice erectum est et ibidem adhuc spectatur,¹⁶⁶⁰ cum infinito fere Artificis encomio.

Super hoc fortunae suae fundamentum ulteriores gloriae suae superstruebat gradus operibus sequentibus, quilia sunt: Crucifixio Domini in Aede S. Marci, inventione longe pulcherrima elaborata; Imago B. Virginis cum filio, S. Josepho, S. Catharina, S. Thoma Aquinate et S. Johanne Baptista in Aede S. Stephani collocata. In Castello Sacrarium integrum historiis plurimis e vita D. Virginis Matris exornatum. In Aede S. Proculi Assumptionis D. Virginis pro sumno Altari, quod opus est paeclarissimum. In Templo S. Justinae historia Nativitatis Christi. Porro Imagines quatuor Evangelistarum in quatuor Angulis Templi atque Xenodochii S.S. Johannis et Pauli, nec non tabulae complures in Xenodochio Mendicantium de miraculis S. Philippi Neri, inter quae tabula quaedam, de Anima in coelum elevata, singulariter paeeminet, nec non alia ibidem, de Assumptione B. Virginis Deiparae. Porro in templo D. Virginis Carmelitarum Altare de S. Alberto, opus admirandum. Sic magni illi Gigantes in albario recente monochromate depicti in templo S. Jacobi monachorum S. Augustini, itemque in eodem templo S. Trinitas, nec non Altare ibidem, et alia parerga illius Aedis Angelis varie exornata, una cum quatuor Evangelistis. Imo diem ternerem, si omnia, quae illius manu elaborata sunt, inque templis, Palatiis, Scholis, aedibusque privatis Urbis Venetae passim spectantur, prolixe enumerare vellem.

In omnibus autem picturis suis gratiae admodum studet atque lepori, in vita civili praeterea eloquentiae et in domo sua Oeconomiae, quae omnia gloriam ejus mire provehunt.

LXXIX. *Franciscus Ruschius.¹⁶⁶¹ Pictor historiarum fuit celeberrimus, qui opera in hac arte reliquise dicitur longe dignissima, quorum specialem notitiam adhuc expecto atque tunc Benevolo Lectori lubenter sum communicaturus. Hic pro singulare laudum ejus charactere subnexuisse sufficiat, quod Praeceptor fuerit Antonii Zanchii, cuius vitam jam sum descripturus. Hic enim

LXXX. *Antonius Zanchius¹⁶⁶² pictor est historiarum megalographicarum Venetiis praestantissimus, tam in oleario pingendi genere, quam quod in albario recente exercetur. Inter opera ejus singularem promerentur laudem Schola S. Rochi, in qua tam Frontispicium exterius, quam interiora varia ab ipso expicta sunt, et in specie opus quoddam pulcherrimum prope Scalam, quod insigni de maxima Artificis perfectione edit testimonium. Sic in Schola S. Hieronymi pictura Samaritani, misericordiam erga vulneratum exercentis, et e regione historia filii Prodigii a Patre in gratiam recepti, eundem agnoscent Autorem. Ejusdem opera etiam sunt sequentia: Altare quoddam in templo S. Lucae de Salutatione Angelica. In Templo S. Juliani istius Sancti martyrium; ubi ex una parte exhibetur illius ad supplicium deductio, sub qua mortuum quendam resuscitat filiumque Tyranni ad

Christianam fidem convertit; ex altera autem istius Sancti decollatio, cum conversione plurium ad veram religionem, quod opus ipsam quasi transcendit laudem. Porro ab ipso quoque pictum est Altare Aedis S. Philippi Neri, item historia de Angelo Castra Sennacheribi devastante, prae coeteris autem contagium Pestiferum, quod anno 1630 Venetiis grassatum est, in Schola S. Rochi elegantissime ab ipso effiguratum visitur. Deinde in Aede Salutis historia Vesperae Passionalis, in Aede D. Virginis Carmelitarum duo miracula lepidissimis inventionibus exornata. Alibi historia Davidis, Caput Goliathi Regi suo exhibentis, item historia Abigailis Davidi occurrentis, nec non historia Diluvii in templo Hieronymi, ipsius debuccinant laudes: praeter recentia illa, quae a Serenissima Republica aliisque privatis eidem jam demum commissa sunt. In quibus omnibus magnum ubique prodit judicium, inventionum argutiam, colorum robur, vultuum gratiam vitaeque expressionem laudatissimam.

LXXXI. *Petrus Niger.¹⁶⁶³ In eodem Hadriatici maris Emporio longe celeberrimo celebritatem quoque nominis haud exiguum assecutus est operibus quibusdam laude sua dignissimis, inter quae Altare quoddam imaginem B. Virginis continens cum filio et S. Thoma Aquinate. Deinde et imago Matthaei Evangelisti, cum angelo et ornamenti aliis elegantissimis. Prae omnibus autem singulariter excellit magnum quoddam opus in Schola S. Rochi erectum, in quo Protector istius Reipublicae S. Marcus intra nubes appetet coram D. Virgina, quam Chorus Angelorum cingit copiosissimus, accendentibus etiam S. Sebastiano et S. Rocho. Coram his e throno suo demissa appetet Venetorum Respublica, comitentibus eandem quatuor Virtutibus Theologicis et sustentantibus ipsam Fide atque Religione. Haec genibus innixa cum sociabus praedictam Virginem orat, ut salutem impertiatur Populo suo. Has preces exaudiri radius quidam e coelo vibratus innuit, qui Mortem, quam Pestis amplectatur, in fugam conjicit; quibus praetereuntibus aliqui examinari videntur. Dein Angelus quoque vastator, ut ostendat, placatam esse iram divinam, gladium in vaginam recondit. Hoc opus anno 1673 Artifex hic noster elaborabat curante Guardiano Grandi, cum ad istam dignitatem promotus esset. Sic in templo etiam S. Jacobi varia reliquit Artis suea monumenta, inter quae miracula nonnulla S. Wilhelmi. Omnia autem pulchritudine superbiunt et mole colorumque vigore simul et gratia.

LXXXII. *Carolus Patinus.¹⁶⁶⁴ „Theatrum“, inquit Tullius, „cum commune sit, recte tamen dici potest, ejus esse locum, quem quisque occuparit“; Hinc magnus ille vir Carolus Patinus, Eques D. Marci, Doctor Medicus Parisiensis, et in Academia Patavina Professor celeberrimus, non in medio se loco, sed modestus ac prudens imo collocavit, ob veterem venerandae Antiquitatis picturam, remque nummariam, vel summo dignissimus; dignior tamen hoc ipso ad memoriam aeternitatis elogio, ceu monumento:

CAROLO PATINO,

Guidonis Professoris Regii filio,
Naturae ac antiquitatis mystae consultissimo,
Quem Parisiorum Lutetia,
Galliarum, ne dicam orbis, Metropolis
in lucem edidit;
Ipse patriam suam clariorem reddidit,
Qui tanquam Sol alter
Totam pene Europam lustravit et illustravit.
Anglia, Belgium, Germania, Italia
Tanti Viri doctrinam divinamque medendi peritiam admirate,
Ut olim Hippocratem Graecia, et Galenum Roma,
Divinis propemodum sunt honoribus prosecutae.
Sacra Caesarea Leopoldi Majestas,
Serenissima Venetiarum Respublica,
multique alii Principes
Aureis torquibus cum Equitio titulo collatis.
Plura de ipso ex suo ipsius Lyceo eliciantur;
cui tamen parcè fides habenda,
cum nimis parcè, ac submissè nimis
Ipse de se sit locutus.

[Porträt Seite 341.]

LXXXIII. *Gabrielidem Carolam Patinam¹⁶⁶⁵ exhibet haec tabella: Nomen apposui, Lector, ne Nymphan Musam aut Charitem censores. [Seite 341]. Tanta quippe ejus oculis inest venustas, tanta fronte majestas, tanta ori dignitas, tantus animo cultus, ut e mortalibus procreatam vix ullus mortalis conciperet. Parentes ipsi sunt Carolus Patinus et Magdalena Hommetz, in jugibus literarum deliciis sese exercentes, a quibus suavissimam morum temperantiam, deinde a sanctissimis monialibus pietatem, omnium bonorum scaturiginem et linguam Latinam edocta est. Germanicam mira celeritate addidicerat (dum invisendi patris desiderio flagrans VI annos nata Argentoratum deducta est) velociori Italicam, Geographiam sphaeramque tenet. Eruditae antiquitatis mysteria plurima callet; numismatibus valde delectatur. Poetis, Oratoribus, Historicisque perlegendis maxime incumbit; quibus et quidpiam de suo adjecturam, non exigua spes est.

Cedite jam Divae, quas pastor viderat olim

Idaeis tunicam ponere verticibus.

Hanc utinam faciem nolit unitare senectus,

Et si Cumaeae saecula vatis aget.

LXXXIV. *Sebastianus Bombellius,¹⁶⁶⁶ Vedinensis. Cum a teneris statim est studia ferretur, inter alia et Diaphraphicen excolebat, quam cum matrem esse deprehenderet diversarum Artium liberalium, tantopere amebat, ut tandem ad Pictoram abriperetur, electa prae coeteris eleganti illa Pauli Veronensis methodo, in qua circa picturas historicas incomparabili progressu inclaruit. Et procul dubio in universali hac via longe scandisset altius, nisi felicissima manus ejus ad picturas iconicas quasi invita abrepta esset, cum ab singularem assimilandi, gratiamque conciliandi dexteritatem ab omnibus quasi sollicitaretur effigierum causa. Unde et Sacra Sua Caesarea Majestas Viennam eundem vocari jussit, ubi totius familiae Caesareae icones elaboravit: quod pariter contigit in Aula Bavaria, Florentina, Mantuana, Parmensi, nec non ad instantiam Ducum Brunsicensium et Lunaeburgensium variorumque Cardinalium; ita ut vix Magnates quidam existenter in vicinia, vel etiam qui ab exteris Venetas venissent, quorum non Effigies Bombellio pingendae fuissent. Hinc munera ipsi affluebant largissima, ut nihil de honorariis superaddam, quae a privatis in magna cumulabat copia. Effigium ejus Tab. 9 repraesentat. [Seite 341.]

LXXXV. *Michael Neydlinger,¹⁶⁶⁷ Noricus. Artis pictoriae studia ea prosequutus est laude, ut inter alia memoratu digna in templo ad S. Annam Coenobiali Venetiis opus celebre, Apparitorum nempe B. Laurenti Justini, B. Nicolosae, praedicti Coenobii Abbatinae, Sacramentum porrigentis, et in templo del Soccorso tabulam, una parte praesentantem Christum mortuum in gremio Matris positum, altera vero ipsius resurrectionem, associatis Evangelista Johanne multisque Angelis et Militibus, post se reliquerit.

LXXXVI. *Georgius Jacobus Lang,¹⁶⁶⁸ Noricus, cuius Parenz summus fuit Artis Amator. Jactis in pictura dexterime fundamentis, Italiam adiit, ubi in pingendis tam Historiis, quam picturis Iconicis, profectus non mediocres dedit. Redux vero in Patriam. Illustrum Personarum aliorumque Icones tanto studio exhibuit, ut de Ingenio ejus multa praeclara nobis polliceamur, maxime, cum et ipse de novis inventionibus ex Virgilio Marone, adhibita figurarum Chalcographicarum Johannis Mayeri Tigurini ope, in lucem edendis sollicitus sit.

LXXXVII. *Wolfgangus Laurentius Hopfer,¹⁶⁶⁹ Augustanus. Haud ita pridem ex Italia reversus est, quippe qui in conficiendis Iconicis specimina praestitit non pauca et adhuc praestabit. Ejus laudem extollit similitudo penicillo exprimens, coloribus adhibitis pulcherrimis et hinc Principibus hujusque Artis Amatoribus maxime commendatus.

LXXXVIII. *Merianorum Triga. Uberiorem sane mentionem Pag. 359 [Seite 245] celeberrimi illius Viri Matthaei fecimus Meriani, et quidem natu prioris; cui in hoc ipso studio sua ubique gloria debetur quam ex perclaris Ejusdem operibus effulgentem saepe conspicimus. Ad haec vero accuratius perficienda libente animo plurima cum Illo liberaliter communicavi, quae ad inventiones delineationesve manufactas a tenuitate mea petuit impetravitque. Ac ne veteri amicitiae nostrae quicquam deesset, filium Ipsius (qui stirpis maximus erat) Matthaei quoque nomine appellatum, pro discipulo meo habui docuique: Hujus vero laudes, in hac ipsa Arte consummatissimi, rursus iterumque re-

petere, haud opus esse autumo; quas Fol. 324 [Seite 200] satis superque, pro merito suo, commemoravi.

Dumque totus propemodum in eo nunc sum, ut colophonem Operi huic imponam, quasi comite Fortuna tertius ad me venit Matthaeus Merianus,¹⁶⁷⁰ quem sui simillimum pater filium, avus nepotem, corporis et artis suae imaginem produxerunt. Is ipse, inquam, velut e vestigio Romani itineris sui, pede fausto, ad me accessit amicitiamque annorum LXVIII in memoriam mihi denuo revocavit pariter ac confirmavit. Quem nec amore nostro indignum esse censeo, ob tot illustria Artis hujusdem specimina, hinc inde abs se edita: In historiis enim excellit, imagines coloribus et siccis et oleo uidis vere depingit; Magnatum Maecenatumque gratia imprimis, autem Serenissimi Electoris Brandenburgici, Herois Illius Incomparabilis, singulari usus clementia,¹⁶⁷¹ ad longe majora anxio pede contendit. Nec mirum est, Tantum Principem favere Pictoribus, qui principatum in cunctis artibus ac scientiis non solum tenet verum et in medio Parnasso jam dudum regnat et in ipsas Musas dominatur: Hujus certa beneficio ac munere perfectissimus ille Artifex floret, labore atque industria evasurus multo superior. Qua veluti gemmarum triga hoc Opus meum (a Nobilissimo hujus Interprete Dn. Christiano Rhodio,¹⁶⁷² etc. Liberal. Art. Studioso, e Germanico Latine versum, et felici stylo conditum) tandem obsignabo; haud immemor Ausonii, in grypho ternarii: Tris Numerus Super Omnia.¹⁶⁷³

